

τικτούσα δίδυμα Ἀνάφ. Χίος. Συνών. γεμελλοῦ, δι' ὃ ἰδ. γεμελλᾶς 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γεμελλᾶς Καλαβρ. (Μπόβ.)

γεμελλᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιμελ-λᾶς Κάμπ. γιμελλᾶς Κάμπ. γιμελ-λᾶς Κάμπ. ἱμελ-λᾶς Κάμπ. Θηλ. γεμελ-λοῦ Λειψ. γεμελλοῦ Ἡράκλ. γιμελ-λοῦ Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

1) Δίδυμος Κάμπ. 2) Θηλ., ἡ δίδυμα τεκοῦσα αἰξ Ἀμοργ. Ἡράκλ. Κάμπ. Λειψ. Συνών. γεμελλᾶρι 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμελλᾶς Φοῦρν. Γι-μελ-λᾶς καὶ Διμελ-λᾶς Κάμπ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἱμελ-λᾶς Κάσ. Ἱμελ-λοῦ Κάμπ.

γεμέλλι τό, γεμέλ-λιν Ἱκαρ. γεμέλλι Ἀνάφ. Θήρ. γεμέλ-λι Ἀμοργ. Λειψ. Πάτμ. ἑμέλ-λι Κάλυμν. γιμέλλι Ἡράκλ. γιμέλ-λι Κῶς ἑμέλ-λι Κάμπ. Κάσ. Χάλκ. δεμέλ-λι Χάλκ. διμέλ-λι Κάλυμν. Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. Πληθ. ἑμέλτζα Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος.

1) Τὸ δίδυμον τέκνον ἀνθρώπου ἢ ζώου Ἀνάφ. Ἡράκλ. Θήρ. Ἱκαρ. Κάλυμν. Κάμπ. Κάσ. Κῶς Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. : Ἡ Μαρία τοῦ Λεόντη ἤκαμεγ-γιμέλ-λια Κῶς. Ἡ τσουμάμας ἔκαμε διμέλ-λια (τσουμάμα=νεαρά ἀγέλας) Ρόδ. Συνών. γεμελλιάρικος, γεμέλλικος, γέμελλος 1, διδυμά-ρης, διδυμάρικος, δίδυμος, διπλάρης, διπλάρικος, μπινιάρης. β) Ὁ δίδυμος καρπὸς Θήρ. διπλάρης, διπλάρικος. 2) Τὸ περίσσευμα τοῦ στήμονος μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑφάνσεως, ἐπειδὴ ἕκαστον νῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο στήμονας Λειψ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμέλλις Ἱκαρ. Ἱ-μέλ-λια Κάμπ. Διμελ-λιού Ρόδ.

γεμελλιά ἡ, ἀμάρτ., ἱμελλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Ἡ δίδυμος: Δὲ τσι γνωρίζω φτές τσι ἱμελλιές, ἡ ποιά εἶν' ἡ μιὰ κ' ἡ ποιά εἶν' ἡ ἄλλη.

γεμελλιάρικος ἐπιθ. ἀμάρτ. δγουν'λλιάρ'κους Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γεμελλιάρης. Ὁ τύπ. δγουν'λλιάρ'κους κατὰ σύμφυρσιν τοῦ ἀριθμ. δύο <δύο καὶ τοῦ ἐπιθ. γεμελλιάρικος ἢ διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀριθμοῦ δύο ἔνεκα τῆς ἐννοίας τοῦ δίδυμος.

Δίδυμος ἐνθ' ἄν. : Γέθ'σ' ἢ γ'ναῖκα τ' τσ' ἔκαρι δγουν'λλιάρ'κα, ἀγόρια τσι τὰ δυὸ Λέσβ. Συνών. ἐν λ. γεμέλλι.

γεμέλλικος ἐπιθ. Μ. Ἐγκυκλ. διαμέλλ'κος Σκυρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

Ὁ τύπ. διαμέλλ'κος διὰ παρετυμολογικὴν ἀποκατάστασιν τῆς προθέσεως διὰ. Ἰδ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 24 (1912), 27-28.

Γεμελλιάρικος, ὃ ἰδ. ἐνθ' ἄν. : Ἡ Μαρία τ' Κωσταντῇ ἔκαμε διαμέλλ'κα. Τὰ διαμέλλ'κα πιάνονται σὲ δυὸ φεγ-γάρια Σκυρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμέλλικο Ἱκαρ. Γεμέλλικα Χίος.

γέμελλος ἐπιθ. Ἀνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. Ἱων. (Μπουρνόβ. Σμύρν.) Κύθηρ. Μύκ. Πάρ. Σέριφ. Σίφν. Σύρ. Χίος-Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 393 Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γέμιλλους Σάμ. Τῆν.

μέγελλος Σίφν. γιόμελλος Χίος (Βροντ. Νένητ.) δγού'λλους Κυδων. διάμελλος Σκυρ. ἑμεος Νάξ. (Κωμιακ.) δίμελ-λος Ρόδ. ἱμελλος Ἀνδρ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Δαμαρ. Κορων. Φιλότ. κ.ά.) ἱμελλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) δεμέλ-λης Ρόδ. Τῆλ. γι-μέλ-λᾶς Ρόδ. διμέλ-λᾶς Ρόδ. Θηλ. ἑμελλῇ Νάξ. (Κω-μιακ.) γεμέλ-λα Θήρ. Μύκ. γεμέλ-λα Κῶς γιμέλ-λα Κάμπ. Κῶς διμέλ-λα Σύμ. διαμέλλα Σκυρ. Οὐδ. δέμελλο Χίος (Ἐγρηγόρ.) μέγελλο Σίφν. Φολέγ. γίμελ-λο Ἡράκλ. γί-μελ-το Ἀστυπ. γιόμελο Ἱων. (Ἀλάτσατ.) δίμιλλο Ἱων. (Σμύρν.) δγόμελλο Ἱων. (Βουρλ.) δγού'λλου Λέσβ.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. *gemello*=δίδυμος. Ὁ τύπ. γιόμελλος καὶ παρὰ Δουκ. Παρὰ Σομ. τὸ οὐδ. γιόμελλον.

1) Δίδυμος, ἐπὶ ἀνθρώπων, θρεμμάτων καὶ καρπῶν ἐνθ' ἄν. : Εἶναι γέμελλος Σύρ. Τ'ς βλέπ'ς ἱφτές τ'ς δυὸ; εἶμι γέμιλλης Τῆν. Ἦταν γέμιλλους, γι' αὐτὸ δὲ βῆρι τ' ἀπάνου τ' αὐτόθ. Ἐγέννησεν ἡ Μαριγὼ κ' ἤκαμε ἱμελλα Δαμαρ. Πόσο μοιά-ζουμε! θαρρεῖς πὺς εἶναι γέμελλα Σμύρν. Ἰδια σουσσούμια ἔχετε τὰ δυὸ ἀδελφία, σὰ γέμελλα αὐτόθ. Ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀντζελίκα εἶναι γ-γιμέλ-λες Κῶς. Ἐχει δυὸ θνατέρες μόνου κ' εἶναι ἱμελλες Ἀπύρανθ. Ἦκαμε γ' ἑμένα ἢ μάννα μου ἱμελλα, μὰ πεθάνασι μονομιᾶς αὐτόθ. Εἶδες οἱ ἱμελλοὶ πὺς μοιάζουμε! δὲν ξέρεις ποιὸς εἶν' ὁ ἕνας καὶ ποιὸς εἶν' ὁ ἄλ-λος αὐτόθ. Πολλὰ ἱμελλα δαμάσκηνα κάνει ἡ δαμασκη-νιά αὐτόθ. || Γνωμ. Γεμέλλου κόρη ἐπαιρνε, γεμέλλου γιὸ μὴν πάρης (διότι ὁ υἱὸς τοῦ διδύμου θὰ γεννήσῃ δίδυμα) Χίος. Διαμέλλου κόρη ἐπαρε, διαμέλλου γιὸ μὴν πάρης (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Σκυρ. || Ἀσμ.

Ἐλα, πού 'μαι μοναχιά μου, | μόνου μὲ τὰ ἱμελλά μου Ἀπύρανθ.

Τ' ἀμύδαλό 'ναι γέμελλο, | ἀγάπα με τὸ ρέβελλο

Θήρ. Συνών. γεμελλωτός 1, γεμέλλι 1β. 2) Τὸ θηλ., ἡ τίκτουσα δίδυμα Κάμπ. Κῶς Μύκ. Σκυρ. : Βάθ' της τῆς γιμέλ-λας νὰ φάη, γιὰ νὰ κατεβάσῃ γάλας, νὰ βυζ-ζάσῃ δὰ γιμελ-λάτῳ της Κῶς || Γνωμ. Γεμέλλας κόρη ἐπαρε, γε-μέλλας γιὸ μὴ βάρης (διότι ἡ διδυμοτοκία κληρονομεῖται μόνον εἰς τοὺς υἱοὺς) Μύκ. Γιμέλλας κόρη ἐπαρε τσ' ἐγόνῃ μὴν ἐπάρης (διότι ἡ ιδιότης τῆς διδυμοτόκου δὲν διατηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἐγγονήν, ἡ ὁποία, καθὼς πιστεύουν, εἶναι συνήθως στεῖρα) Κάμπ. Συνών. γεμελλοῦσα, δι-πλάρα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Δίμελλος Σύμ. Ἱ-μελλος Νάξ. (Φιλότ.), ὡς παρων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γέ-μελλος Μῆλ. Διμέλλης Ἀντίπαξ. Παξ. Ἱμελλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γιόμελλος Χίος (Βροντ.) Γεμέλλης Ἱκαρ. Διμέλ-λα Ρόδ.

γεμελλοῦσα ἡ, Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 180 κέξ. Αἰξ τίκτουσα δίδυμα. Πβ. γέμελλος 2.

γεμελλωτός ἐπιθ. ἀμάρτ. δεμελ-λωτός Τῆλ. γιμελ-λᾶτός Ρόδ. διμελ-λωτός Σύμ. διμελ-λᾶτός Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γέμελλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

1) Δίδυμος, δίδυμος, ἐπὶ καρπῶν Σύμ. Τῆλ. : Ἀμύδαλο διμελ-λωτὸ Σύμ. Συνών. γέμελλος 1. 2) Διχαλωτός Ρόδ. : Γιμελ-λᾶτός κλῶνος. Συνών. ἀδελφωτός.

γεμενί τό, γεμενὶν Πόντ. (Κερασ. Λιβερ. Ματζούκ. Χαλδ.) γεμενὶν Κύπρ. γεμενί πολλαχ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. Συνασσ. Φλογ. κ.ά.) γεμενί Πελοπν. (Λεῦκτρ.) γε-

